

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.463/2025. számú ügyben Szegeden, 2025. október 16. napján megtartott tanácsülésen meghozta a 8. sorszámu

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2024. október 31. napján kihirdetett 2.B.120/2024/44. számú ítéletét *megváltoztatja*:

vádlott1 vádlott cselekményeit kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] *minősíti*.

A büntetés halmazati jellegére történő utalást *mellőzi*.

A vádlott szabadságvesztését 4 (négy) évre *enyhíti*, a szabadságvesztés végrehajtási fokozata *börtön*.

A bűnügyi felügyelet beszámításánál egy nap szabadságvesztésnek 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A megsemmisíteni rendelt csomagolóanyagok *lefoglalását megszünteti*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy megállapítja, hogy vádlott1 vádlott 2021. június 7. napjától őrizetben, 2021. június 9. napjától letartóztatásban, 2021. december 8. *napjától* bűnügyi felügyeletben, majd 2023. január 27. napjától más ügyben előzetes fogvatartásban, 2023. október 27. napjától ismét a jelen ügyben letartóztatásban volt.

Ha a vádlott a részére kiadni rendelt dolgot a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át, az az állam tulajdonába kerül.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a 2024. november 1. napjától 2025. október 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során felmerült 1.400.- (ezernégyszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Megállapítja, hogy vádlott1 vádlott tényleges tartózkodási helye a BV Intézet.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék a fenti ítéletével a 2021. június 7. napjától őrizetben, 2021. június 9. napjától letartóztatásban lévő, 2021. december 7. napjától bűnügyi felügyelet alatt álló, majd 2023. január 27. napjától kezdődően más ügyben előzetes fogvatartásban lévő, továbbá 2023. október 27. napjától ismételtén a jelen ügyben letartóztatásban lévő vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés 3. fordulata]. Ezért a vádlottat, mint visszaesőt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és annak tartamába a 2021. június 7. napjától 2021. december 7. napjáig előzetes fogvatartásban, a 2021. december 8. napjától 2022. április 4. napjáig bűnügyi felügyeletben, a 2023. október 27. napjától 2024. október 31. napjáig letartóztatásban töltött időt beszámította. A bűnügyi felügyelet beszámításánál megállapította, hogy öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg azzal, hogy a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben 25.000.-Ft vagyonekobzást rendelt el.

[2] A Kecskeméti Rendőrkapitányságon lefoglalt és az Országos Rendőr-főkapitányság részére átadott növényi törmelékek, porok, cigarettavég, növényi ágvégződés, levélzet, növényi mag, tabletták elkobzását, míg a csomagolásra, tárolásra használt kábítószerrel szennyezett csomagolóanyagok megsemmisítését rendelte el. A Kecskeméti Rendőrkapitányságnál lefoglalt további dolgok lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el, 1 db üvegpipa, 1 db digitális mérleg és 1 db alufólia bűnjeleket elkobozta, míg a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és vádlott1 vádlott részére kiadni rendelte.

[3] A Kecskeméti Rendőrkapitányságnál lefoglalt 18.000.-Ft, 22.590.-Ft és 270.000.-Ft, továbbá a vádlottnak a biztosító-nél fennállt életbiztosítási szerződésekre vonatkozó – zárolás útján végrehajtani rendelt – lefoglalást megszüntette azzal, hogy a vádlott

részére kifizetendő összegből 1.269.672.-Ft-ot a vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[4] Kötelezte a vádlottat az eljárás során az ügyét érintően felmerült 2.074.442.-Ft bűnügyi költségből 1.555.262.-Ft-ot megfizetni, míg a fennmaradó 519.160.-Ft bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be vádlott1 vádlott enyhítés, a védője eltérő tényállás megállapítása, eltérő minősítés, kábítószer-kereskedelem helyett kábítószer birtoklásának megállapítása, valamint enyhítés érdekében, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett. Fellebbezett továbbá vagyoni érdekelt vagyoni érdekelt a lefoglalt 270.000.-Ft-ra vonatkozó rendelkezés ellen, mivel az az ő tulajdona, a fia neki adta, ezért indítványozta ezen összeg részére való kiadását.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.314/2023/53. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Relatív eljárási szabálysértésre, az elsőfokú ítélet tényállásának helyesbítésére, a bűnösségi körülményekre, valamint az elsőfokú ítélet rendelkező részében a vádlott bűnügyi felügyeletének kezdő időpontja téves feltüntetésére tett észrevételt.

[7] Relatív eljárási szabálysértésként észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a 2024. március 11. napján megtartott tárgyaláson előterjesztett vádlotti bizonyítási indítványokat elmulasztotta elbírálni és annak indokát sem adta az ügyszöntő határozatban.

[8] Az elsőfokú ítélet meghozatalát követő büntető törvénykönyvi rendelkezések módosulására figyelemmel - a részletesen kifejtett álláspontja szerint - a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján az elbíráláskor hatályos jogszabály a kedvezőbb a vádlottra nézve, ezért annak alkalmazását indítványozta.

[9] Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és vádlott1 vádlott cselekményeinek kábítószer-kereskedelem büntetteként [Btk. 178. § (1) bekezdés 4. fordulat] minősítését, a halmazati büntetésre utalás mellőzését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg a bűnügyi felügyelet helyes kezdő időpontját, illetve azt, hogy ha a vádlott a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül a számára kiadni rendelt bűnjeleket nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

[10] A vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezését részletesen írásban indokolta, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlott terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntette és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette alól – a tényállás megalapozatlansága miatti – felmentését, másodlagosan a cselekmény kábítószer birtoklása vétségének minősítését és a kiszabott büntetés jelentős enyhítését is indítványozta.

[11] A tényállás megalapozatlanságára irányuló álláspontját azzal indokolta, hogy az elsőfokú ítélet alapját szinte kizárólagosan tanúl tanú, a vádlott volt élettársának ellentmondásos és a saját büntetőjogi felelősségét elhárítani igyekvő vallomása képezte.

Annak mérlegelése során figyelmen kívül hagyta, hogy a tanú a vallomását többször megváltoztatta és a felelősséget az akkor már letartóztatásban volt vádlottra hárította. Hangsúlyozta, hogy nincs közvetlen bizonyíték, amely igazolja a kábítószer-kereskedelmet, és nincs olyan tanú, aki azt vallotta, hogy a vádlottól vásárolt kábítószer. A lefoglalt digitális mérleg és csomagolóanyagok, mint a kereskedelem eszközei a vádlottal egy háztartásban élt tanú1 használatában lehettek. Erre figyelemmel a kábítószer-kereskedelem tényállási elemei nem valósultak meg. A büntetés enyhítésére irányuló indítványát a védő azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe azt, hogy a vádlott kábítószer fogyasztó, cselekményeit súlyos személyes tragédiák és a kilátástalan élethelyzet is motiválta, célja nem a meggazdagodás, hanem a függőségének fenntartása volt.

[12] A büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések alaposak, míg a további fellebbezések alaptalanok. Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek a vádlott cselekményeinek eltérő minősítésével összefüggő álláspontját és az egyéb észrevételeit is - nagyobbbrészt - osztotta.

[13] A bejelentett fellebbezések irányára tekintettel az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált.

[14] A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mivel az arra jogosultak a törvényes határidőn belül nyilvános ülés tartását nem kérték.

[15] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem valósított meg olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése (abszolút), illetve a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti (relatív) eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

[16] Ugyanakkor nagyobbbrészt osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ügy érdemét nem érintő relatív eljárási szabálysértés kapcsán.

[17] A 2024. március 11. napján megtartott tárgyaláson a vádlott tanú2 és tanú3 tanúkenti kihallgatását, továbbá a lefoglalt kábítószeren ujjlenyomat, illetve DNS-vizsgálat, valamint saját magán és tanú 1n „hazugságvizsgálat” elvégzését indítványozta (elsőfokú 128. számú jegyzőkönyv 6. oldal 8. bekezdés).

[18] A 2024. július 5. napján megtartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság a vádlottnak tanú2 és tanú3 tanúkenti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát ugyan elutasította (2.B.120/2024/23. számú jegyzőkönyv 2. oldalon lévő végzés), azonban a további bizonyítási indítványok elutasításáról elmulasztott dönteni, és elmulasztotta a bizonyítási indítványok elutasításának indokolását is.

[19] A Be. 561. § (3) bekezdés g) pontja alapján a határozat indokolásának tartalmaznia kell a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok, így különösen a

bizonyítási indítványok elutasításának indokolását, az alkalmazott jogszabályhelyek megjelölésével.

[20] A fenti eljárási szabálysértés az ügy érdemi elbírálását nem érintette, az ítéltábla az eljárási szabálysértést kiküszöbölte azzal, hogy az ítélet jogi indokolását a későbbiekben kifejtésre kerülők szerint kiegészítette.

[21] Az elsőfokú bíróság a tényállás-felderítési feladatának eleget tett, és a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre nézve a szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette.

[22] Az ítéleti tényállást a vádlott mérlegelésnek alávetett vallomására és egyéb bizonyítékokra alapította. A vádlottnak az elsőfokú ítéletben részletesen és az ügyiratok tartalmának megfelelően megjelenített, több esetben módosított vallomásának lényege az volt, hogy nem kereskedett kábítószerrel, azt kizárólag saját fogyasztása céljából vásárolta, majd a későbbiekben bűnösségre is kiterjedő részletes beismerő vallomást tett, amelynek során előadta, hogy 2020. decembere óta fogyasztott kábítószer és 2021. április hónaptól kezdte azt árusítani, pontosan megnevezve az eladókat, a vevőket és az árat is. A bírósági tárgyaláson ismét kizárólag a fogyasztás céljából történő birtoklást ismerte el azzal, hogy a beismerő vallomásában előadottakat tanú ltól tudta. A törvényszék részletes, ügyiratszerű és okszerű magyarázatát adta annak, hogy a vádlott ilyen irányú védekezését miért vetette el, illetve a tényállást miért tanúl tanúvallomására, valamint a toxikológiai és vegyész szakértői véleményekben, a foglalásról és kutatásról készült jegyzőkönyvekben foglaltak alapján állapította meg. Helytálló indokát adta annak, hogy miért találta a vádlott vallomását ellentmondásosnak és beismerő vallomásának visszavonását miért nem fogadta el, amellyel szemben tanúl tanúnak - a 2021. július 9. napján lefoglalt kábítószeres kivételével - a vádlottra vonatkozó következetes vallomását, amely a vádlott beismerő vallomásával és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal is összhangban állt, miért fogadta el.

[23] A bizonyítékok értékelésére vonatkozó indokolását az ítéltábla azzal egészítette ki, hogy a vádlott által indítványozott tanú2 és tanú3 tanúk vallomásától, illetve a DNS vagy ujjlenyomat-vizsgálat elvégzésétől a tényállás felderítéséhez szükséges további bizonyíték nem volt várható. Ami pedig a vádlott és tanúl műszeres vallomás-ellenőrzésére vonatkozó bizonyítási indítványt illeti, osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ítéltábla, hogy a Be. 212. § (1) bekezdése alapján arra kizárólag a nyomozás során van lehetőség, ezért a bírósági eljárásban jogszabály rendelkezése alapján nem kerülhetett sor.

[24] Ezen túlmenően rámutat az ítéltábla, hogy a büntetőeljárási törvény tételesen felsorolja a bizonyítási eszközök körét, annak szövegének helyes értelmezése alapján a poligráfós vizsgálat eredménye általában nem használható fel bizonyítékként a büntetőeljárásban. Ennek oka az, hogy a műszeres vallomás-ellenőrzést, a poligráfós hazugságvizsgálatot szaktanácsadó végzi. A szaktanácsadó pedig kizárólag a nyomozás során járhat el, mert feladata nem szakértői tevékenység (nem véleményt ad), hanem különleges szakismeretével a nyomozó hatóságnak segít valamilyen szakkérdésben [Be.182. § (1)-(2) bekezdés]. A Be. a szaktanácsadó tanúkénti kihallgatására ad lehetőséget, és a szaktanácsadó által tett tanúvallomás használható fel törvényesen bizonyítékként.

[25] Minderre figyelemmel az ítéltábla az eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi álláspontokat nem osztotta.

[26] Helyes volt az elsőfokú bíróság álláspontja a 2021. február 9. napján lefoglalásra nem került anyagokkal, illetve a 2021. július 9. napján történt lefoglalással összefüggésben (5. tényállás) és nem tévedett, hogy ezen esetben a vádiratban írtak kétséget kizáróan nem voltak a vádlott terhére megállapíthatóak.

[27] Az elsőfokú ítéletnek a vádlott személyi körülményeire vonatkozó [14] bekezdését azzal egészítette ki, hogy a vádlottal szemben az ott írt bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és maradandó fogyatékoságot okozó könnyű testi sértés vétsége, valamint rablás büntette miatt a vádemelés 2024. november 22. napján megtörtént a Kecskeméti Törvényszéken a Bács-Kiskun Vármegyei Főügyészség B.951/2022/273. számú vádiratával.

[28] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottnak bizonyult, amelyet az ítéltábla az ügyiratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint helyesbített és egészített ki:

[29] Az elsőfokú ítélet [18], [22], [23], [28], [32], [34], [35]-[38] és [44] bekezdéseiben a minősítést megalapozó csekély, illetve jelentős mennyiség alsó és felső határának százalékos megjelenítéseit a jogi indokolásba utalta az ítéltábla azzal kiegészítve a [44] bekezdésben írtakat, hogy a kábítószer hatóanyag-tartalma összesen a csekély mennyiség felső határának 1207%-a, azaz, több, mint tizenkétszerese, míg a jelentős mennyiség alsó határának összesen 60,34%-a.

[30] A [26] bekezdésben írtakat azzal egészítette ki, hogy a vádlott az 5 gramm vásárolt anyagból 2,5 grammot eladott, 25 pakkban. Ezen kiegészítés a vádlottal szemben elrendelt 250.000.-Ft vagyonekbevétele megállapítása körében bírt jelentőséggel.

[31] A [41]-[43] bekezdésben írtakat mellőzte, mivel a [40] bekezdésben azt állapította meg, hogy az ott leírtak az eljárás során nem azonosítható személy tulajdonát képezték, így relevanciával nem bírnak.

[32] A [45]-[50] bekezdésben tett megállapításokat ugyancsak a jogi indokolásba utalta, mivel a jogi fogalmak formájában megjelenő következtetések a jogi értékelés körébe tartoznak, miután nem ténymegállapítások, ezért a jogi indokolásban a helyük (BH2005. 167.).

[33] Kiegészítette továbbá az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállását azzal, hogy az eljárás során a vádlottól lefoglalásra került anyagok hatóanyag tartalma *összesen legalább* a delta-9-THC esetén 0,0035 gramm ([18] és [23] bekezdések), az etil-hexedron esetén 3,65 gramm [22], [35] és [36] bekezdések), etil-heptedron esetén 1,62 gramm ([28] és [37] bekezdések), míg az ADB-BUTINACA esetén 0,28 gramm ([32] bekezdés) volt. Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert a törvényszék elmulasztotta meghatározni a vádlott által 2021. június 7. napjáig megszerzett és tartott, részben fogyasztás, részben értékesítés

célját szolgáló anyagok minimális hatóanyagtartalmát, amely a jogi minősítés során elengedhetetlen.

[34] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása helyes és hiánytalan, ami a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[35] A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

[36] Ami a vádlott cselekményeinek minősítését illeti, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint a kábítószer-kereskedelem minden olyan tevékenységet magában foglal, amely elősegíti azt, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Az 1/2007. BJE IV/1. pontja szerint a kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, és amennyiben a kábítószer értékesítésére ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek. Az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása természetes egységet teremthet, és az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások viszonyában a tiszta hatóanyag-tartalom alapulvételével a kábítószer-mennyiségek összegződnek. Erre figyelemmel helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a kábítószeres összesített, együttes mennyisége a csekély mennyiség felső határát ugyan meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, az új pszichoaktív anyagok vonatkozásában is erre a következtetésre jutott.

[37] Helyes volt az az álláspontja is, hogy a vádlott kábítószer fogyasztásával összefüggő kábítószer birtoklása vétségének a megállapítását a szubszidiaritás elve alapján mellőzte.

[38] Nem tévedett a törvényszék a kereskedelmi tevékenységre vont következtetése során, a vádlott fogyasztás céljából történő kábítószer birtoklásra irányuló védekezésével szemben, tanúl tanúvallomása alapján, a vádlottnál lefoglalt kábítószer mennyiségéből, annak kiadagolásából, továbbá a tipikusan kereskedelmi magatartáshoz kapcsolódó eszközök birtoklásáról. Erre figyelemmel az eltérő minősítése irányuló védelmi fellebbezés is alaptalannak bizonyult.

[39] Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség utalt, az elsőfokú ítélet meghozatala után, 2025. június 15. napjától a hatályos Büntető Törvénykönyvben a kábítószeres és új pszichoaktív anyagok szabályozása jelentősen megváltozott.

[40] A 2025. június 15. napja óta hatályos Btk. 459. § (1a) bekezdése alapján az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. vagy a 2. jegyzékén szereplő anyag, a 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. vagy a 2. jegyzékén szereplő anyag, valamint a 3. mellékletében meghatározott anyag. A 160. §, a 164. §, a 184. §, a 339. §, a 340. §, a 365. §, a 366. §, a 370. §, a 371. § és a 380. § alkalmazása szempontjából kábítószernek minősül továbbá a bódult állapot előidézésére alkalmas, nem emberi fogyasztásra szánt anyag, ideértve a más szer hozzáadásával vagy szerkezete átalakításával előállított anyagokat, illetve a más tudatmódosító szereket is.

[41] Erre figyelemmel 2025. június 15. napja óta egyaránt kábítószernek minősülnek az elsőfokú ítéleti tényállás szerint a vádlott által 2020. december 8. napjától 2021. június 7. napjáig megszerzett, fogyasztott, tartott és értékesített delta-9-THC, amfetamin, etil-hexedron, továbbá ADB-BUTINACA és etil-heptedron hatóanyag-tartalmú anyagok.

[42] A Btk. 2. § (2) bekezdése alapján, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntetőtörvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntetőtörvényt kell alkalmazni.

[43] Mindezek alapján az elkövetéskor hatályos törvény szerint a vádlott cselekményét kábítószernek és új pszichoaktív anyagnak minősülő anyagra is elkövette, így cselekményei a kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184. § (1) bekezdés 3. fordulata] is minősül, illetve vele szemben halmazati büntetést kellene kiszabni, amelyben az egyik bűncselekmény büntetési tétele 2 évtől 8 évig, a másiké 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, és a halmazati büntetési tételkeret a Btk. 36. §-a, valamint a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdése értelmében 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek a középértéke a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján 7 év.

[44] A jelenleg hatályos Büntető Törvénykönyv jogi szabályozása ettől eltérő, az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette a Büntető Törvénykönyvben már nem szerepel, a törvény a kábítószereket, a pszichotróp anyagokat és az új pszichoaktív anyagokat egységesen kábítószerként definiálja. Azaz a jelenleg hatályos jogszabály alapján a vádlott cselekményét kizárólag kábítószerre követte el.

[45] Figyelemmel arra, hogy valamennyi kábítószernek minősülő anyag hatóanyag-tartalmának az összege sem haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, annak 60,34%-a, így nem eredményez súlyosabb minősítést a hatályos büntető törvény alkalmazása. Ezért a vádlott vonatkozásában az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása indokolt.

[46] A fentiek alapján az ítéltábla vádlottl vádlott cselekményeit kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] minősítette, amely 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a középérték 5 év.

[47] Ami a büntetés kiszabását illeti, az ítéltábla az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket az alábbiak szerint helyesbítette, illetve egészítette ki:

[48] Az enyhítő körülmények köréből – egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával – mellőzte a büntetőeljárás elhúzódását, mivel az ügyben eljáró hatóságok tétlenségére vonatkozó adat vagy körülmény nem állapítható meg.

[49] További enyhítő körülményként értékelte a cselekmények elkövetése óta bekövetkezett hosszabb időt, illetve azt, hogy a vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás,

illetve személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés hatálya alatt (Kúria 56. számú BK vélemény III.10.). Mellőzte a súlyosító körülmények közül azt, hogy a bűncselekmény elkövetésére a vádlott legutóbbi szabadságvesztés büntetésből történő szabadulását követően rövid időn belül került sor, figyelemmel arra, hogy legutóbbi szabadságvesztés büntetéséből 2019. október 21. napján szabadult, míg a jelen eljárásban elbírált cselekményeinek elkövetési ideje 2020. december 8. –2021. június 7. napja. Ugyanakkor további súlyosító körülmény, hogy a vádlott a cselekményeit a minősítést megalapozó csekély mennyiség felső határának több, mint tizenkétszeresére követte el (Kúria 56. számú BK vélemény III.3.).

[50] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását találta indokoltnak.

[51] A vádlott cselekményeinek eltérő, enyhébb minősítésére, a bűnösségi körülmények helyesbítésére, a további figyelembe vett enyhítő körülményekre tekintettel a vádlott szabadságvesztését a törvényi középértéktől a javára eltérően, 4 évre enyhítette. A vádlottal szemben alkalmazott közügyektől eltiltást az ítéltábla a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre, illetve a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára és jellegére figyelemmel arányosnak találta.

[52] Nem találta indokoltnak az ítéltábla a vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel súlyosabb végrehajtási fokozatban, fegyházban való meghatározását, azt a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények nem indokolják, ezért azt a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben határozta meg. Erre figyelemmel állapította meg a Btk. 92. § (3) bekezdése alapján, hogy a bűnügyi felügyelet szabadságvesztésbe beszámításánál egy nap szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[53] Helyesen rendelkezett a törvényszék a vádlottal szemben a bűncselekmény elkövetése révén történt gazdagodásának megfelelő összegű vagyonekobjásról.

[54] Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos kérdésekben hozott rendelkezései, így az elkobzásra vonatkozó, valamint a csomagolásra, tárolásra használt kábítószerrel szennyezett csomagolóanyagok megsemmisítésére vonatkozó rendelkezések törvényesek azzal, hogy a törvényszék ez utóbbi esetben a megsemmisíteni rendelt csomagolóanyagok lefoglalásának megszüntetéséről elmulasztott rendelkezni, amit az ítéltábla a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján pótol.

[55] A vádlottól lefoglalt 270.000.-Ft összeg vonatkozásában szintén törvényes döntést hozott a törvényszék és helytállóan indokolta, hogy ezen pénzösszeg miatt képezi a vádlott tulajdonát, így vagyoni érdekelt vagyoni érdekelt fellebbezése is alaptalannak bizonyult.

[56] Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének állam általi viseléséről helyesen rendelkezett a törvényszék, mivel az a 2021. július 29. napján történt lefoglalással kapcsolatos szakértői díj vonatkozásában merült fel, amellyel összefüggésben

nem állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét. E körben azonban elmulasztott hivatkozni a Be. 574. § (2) bekezdésére is, amit az ítéltábla ezúton pótol.

[57] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig – mivel az egyéb rendelkezései törvényesek – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította, hogy a vádlott 2021. június 7. napjától őrizetben, 2021. június 9. napjától letartóztatásban, 2021. december 8 *napjától* bűnügyi felügyeletben, majd 2023. január 27. napjától más ügyben előzetes fogvatartásban, 2023. október 27. napjától ismét a jelen ügyben letartóztatásban volt.

[58] A Be. 2024. március 1. napjától hatályos 321. § (5a) bekezdésében foglaltak alapján adott tájékoztatást arról, hogy ha a vádlott a részére kiadni rendelt dolgot a jogerős határozat közlésétől számított 3 hónapon belül nem veszi át, az az állam tulajdonába kerül.

[59] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2024. november 1. napjától 2025. október 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

[60] A másodfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alapján az állam viseli.

[61] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. október 16.

Dr. Mezölaki Erik s.k.

Dr. Halász Edina s.k.

Dr. Pócs Teodóra s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.463/2025/8. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.120/2024/44. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai *napon jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2025. október 16.

Dr. Mezölaki Erik s.k.

Szegedi Ítéltábla
2.Bf.463/2025/8/i/5

11

a tanács elnöke